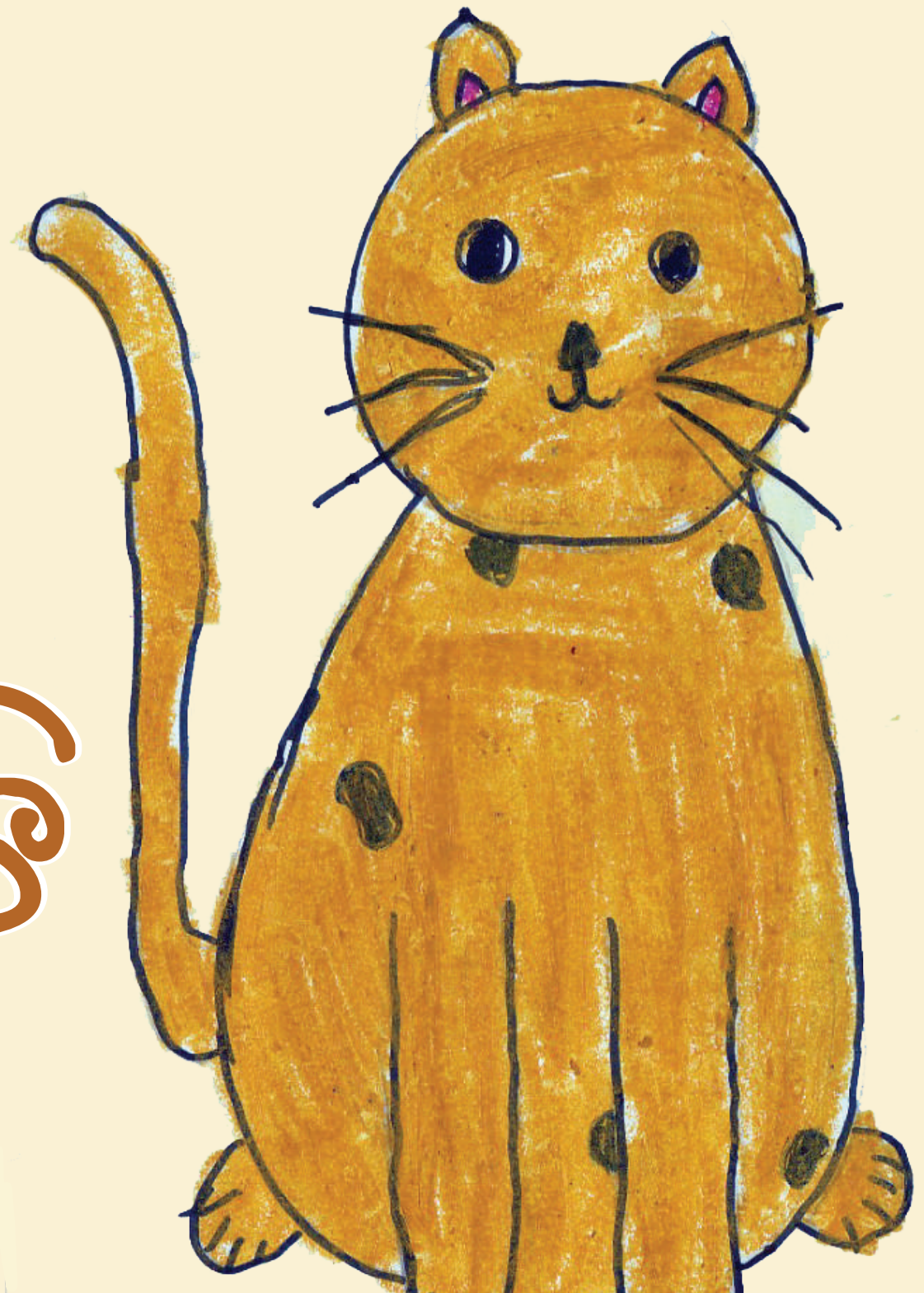

මමයි කුටියායි

එම්. ඔජේන්සා වුනාරා පීරිස්

කතා ප්‍රකාශනයයි.

ISBN 978-624-206-895-4

එම්. ඔෂේන්සා චූනාරා ජීරිස්

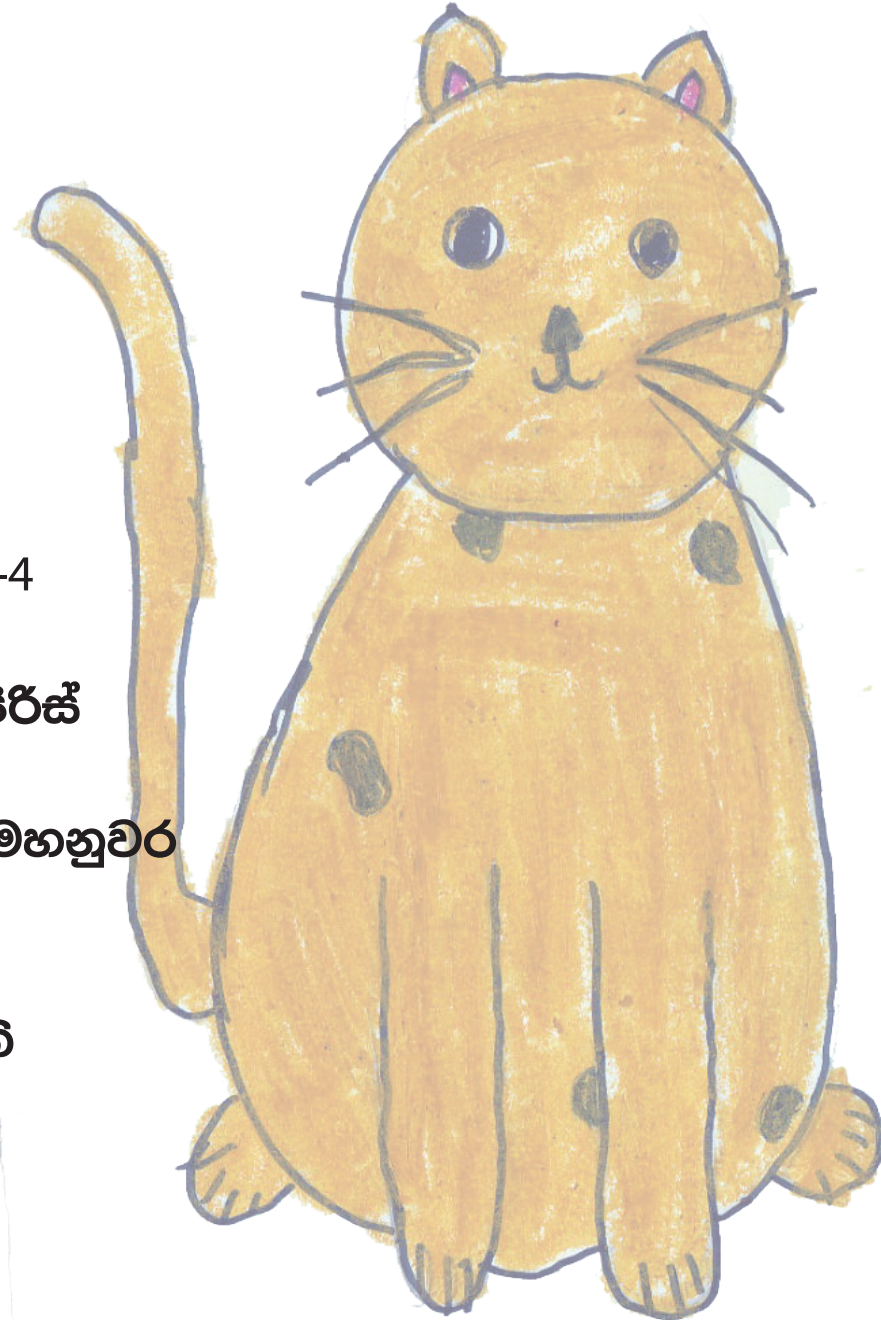
2 වසර ඊ

මහමායා ඩාලිකා විද්‍යාලය, මහනුවර

2023 ඔක්. 23

කතාගේ වෙනත් කෘති

The Red Bug Car

පිටුම

මහාමායා බාලිකා විද්‍යාලයේ

ගරු විදුහල්පතිනියට

සහ

මාගේ පන්තිහාර ගුරුතුමිය වන

චාමිනී පල්ලියගුරු ගුරුමැණියන්ට.

පෙරවදන

වත්මන් අධ්‍යාපනයෙන් එලදැයි පුරවැසියන් යකු සතුටින් ජීවත්වන පවුලක් මෙන්ම ප්‍රඥාසම්පන්න දෙනුවෙන් යුත් බහුවිධ කැසලතාවන්ගෙන් සැපිරි පුරවැසියන් සහිත සමාජයක් ගොඩ නැගීමේ අපේක්ෂාවයි එසේ නම් පාසලට වගකීම් පවරන දරුවන්ගේ විෂයවිෂයා හඳුනාගෙන ඒවා බවටත්කර ඒ තුළින් ගෝලීය සමාජයට ගැලපෙන ලෙස හැඩගැස්වීම අපගේ වගකීමයි එම ජාතික අරමුණු මෙන්ම පාසලේ දර්ශනයට අනුව යමින් අපගේ මගපෙන්වීම යටතේ ලේඛනකරණය සහජයෙන් උච්චතර්ගන් මහාමායා දියණියන් වසර ගණනාවක් සිට විවිධ අරමුණු පෙරදැරිකොට ගෙන ග්‍රන්ථකරණයට යොමු කූර්මේ ප්‍රතච්චලයක් ලෙස දේශීය සාහිත්‍ය කෙරෙහි ලේඛක අංකුර දැහැස් ගණනක් වැරදිවීමට ලක්වීමට පාසලක් වශයෙන් ලැබූ සුවිශේෂ ජයග්‍රහණයක් මෙන්ම කාලීන ජාතික අවශ්‍යතාවයක් සපුරාලීමකි.

එහි ඉදිරි දිගුවක් ලෙස පාසල තුළ ගොඩනැගී ඇති පොත් ලිවීමේ සංස්කෘතිය මෙවර ඩිජිටල් තාක්ෂණයේ සමාජවි දරුවන්ට ගැලපෙන ලෙස නවීකරණයකරමින් දිවිය දිනන විදුපත් පොතක් "ව්‍යාපෘතිය හඳුන්වාදෙන ලදිදරුවන්ට අත්දැකීමේ සමුදායක් මෙන්ම ගත්කතුවරයෙකුගේ මහතා ජීවිතයට එකතුවන වටිනාකම සලකා අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශ අනුමැතියෙන් රටේ පාසල දරුවන් අතර විදුපත් පොතක් ලියන්නට සිහින දැකි දරුවන් සහෝදරත්වයෙන් අප හා එක්වීම අගයකරමි.

2023 සාහිත්‍ය මාසයට සමගාමී ව අප පාසල විසින් සංවිධානය කළ "දිවිය දිනන විදුපත් පොතක්" ව්‍යාපෘතියට එක්වූ පුංචි ලේඛක ලේඛිකාවන්ට මෙම කෘතිය තුළින් ලැබුණු අතදැකීමේ ඉදිරි අධ්‍යාපනයට මෙන්ම අනාගත දිවියට ශක්තියක් වේවායි ප්‍රාර්ථනා කරමු. මෙම ව්‍යාපෘතිය වෙනුවෙන් සහාය දැක්වූ අප පාසලේ කලමනාකරණ මණ්ඩලය ගුරුභාවතූන් දෙමාපියන් ආදී ශිෂ්‍යාවන් සෞඛ්‍ය පාසල වල දරුවන් යොමුකළ විදුහල්පතිවරුන් ගුරුභාවතූන් මෙන්ම තත් අයුරින් උදව් උපකාර කළ සෑමව හෘද්‍යාංගම ස්තූතිය මෙමගින් පිරිනමමි.

ශ්‍රී ලංකා සේනාධිපති
විදුහල්පතිනිය,
මහාමායා බාලිකා විද්‍යාලය - මහනුවර
2023.11.01

එදා තෝය දවසක්
අපි හැමෝම පන්සල් යන්න
සූදානම් වුනා.
මමයි අයියියි මල් කැඩුවා.

අපි දෙනො අම්මා පස්සෙන්
පන්සලට ගියා.
එදා හරිම ලස්සනට හඳු මාමා
අපි දිහා බලාගෙන හිටියා.

මම බෝමළුව අනුගාහකොට
සුස්සැටියෙක්
ඉදුලේ පැටලි පැටලී
සෙල්ලමට ආවා.

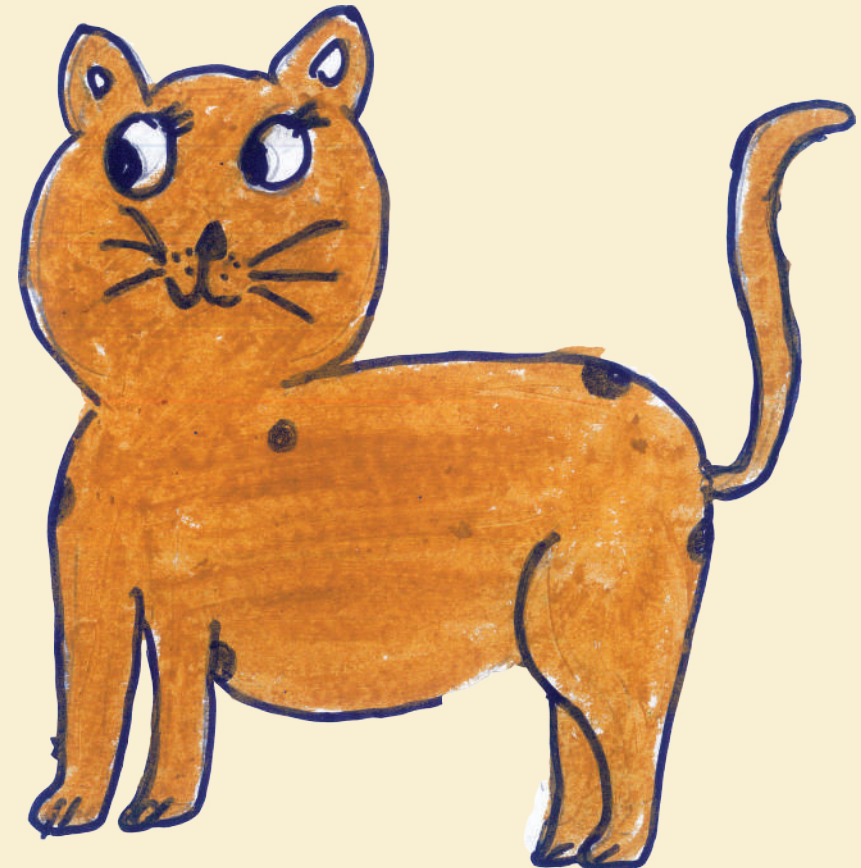
මම උග දිහා බැලුවා.
උග මට කඳුවී කිව්වා.

අපි ආපහු ගෙදර එනකොට
පුස්තකවිලියා අපේ පස්සෙන්
එන්න පටන් ගත්තා.
අපිට දුක හිතූනා.

අපි ඒ පුස්තකවිලියාව ගෙදර
ගෙනාවා.

අද ඉදන් ඔයාගේ නම "කිට්"
හරිද? මම කව්වා.

කිටියාගේ ඇඟේ තුවාල තිබ්බා, අපි බෙහෙත් දැම්මා
කෑම කන්නත් දුන්නා.

දැන් කිටියා හරිම දැහැයි මාත් එක්ක සෙල්ලම් කරනවා.
පොත් වල වැඩ කරනකොට කිටි ඉන්නේ මගේ පාඩම්
මේසේ උඩ.

අපි කිට්ට හරිම ආදරෙයි.
කිට්ත් අපිට ආදරෙයි.

දුවසක් අපි ඉස්කෝලේ ගිහින්
එනකොට වෙනදා වගේ
කිට් දුවගෙන ආවේ නෑ.
කඳුවී කිව්වෙන් නෑ.

මමයි අයියි අම්මයි හැම තැනම
බැලුවා. කිට්ව හෙව්වා.

අපි වන්න පහලට ගියා කෑගහලා
කිට්ට කතා කරා "අනේ උ ි නෑ".

එක පාරටම අයියා
කිවුවා "ඔන්න කිටියා
කෑගහනවා",
අපි හොඳට අහගෙන
හිටියා. අපිත්
අපහෙනවා කිටියා
කෑගහනවා.

ඔලනකොට
කිටියා ඉන්නවා
කොස් ගහ
උඩටම නැගලා ඉතින් කොහොමද
පහලට ගන්නේ?

අපි තුන්දෙනාට හරි ප්‍රශ්නයක්
තාත්තා එන්නත් රූ වෙනවා.

අයියා දුවලා ගියා විකිරි මාමාලගේ
ගෙදර. විකිරි මාමාව කතා කරගෙන
එන්න.

මම හොඳටම ඇඬුවා. මම හිතුවා
ආයෙත් මගේ කිටියාව ලැබෙන
එකක් නෑ කියලා.

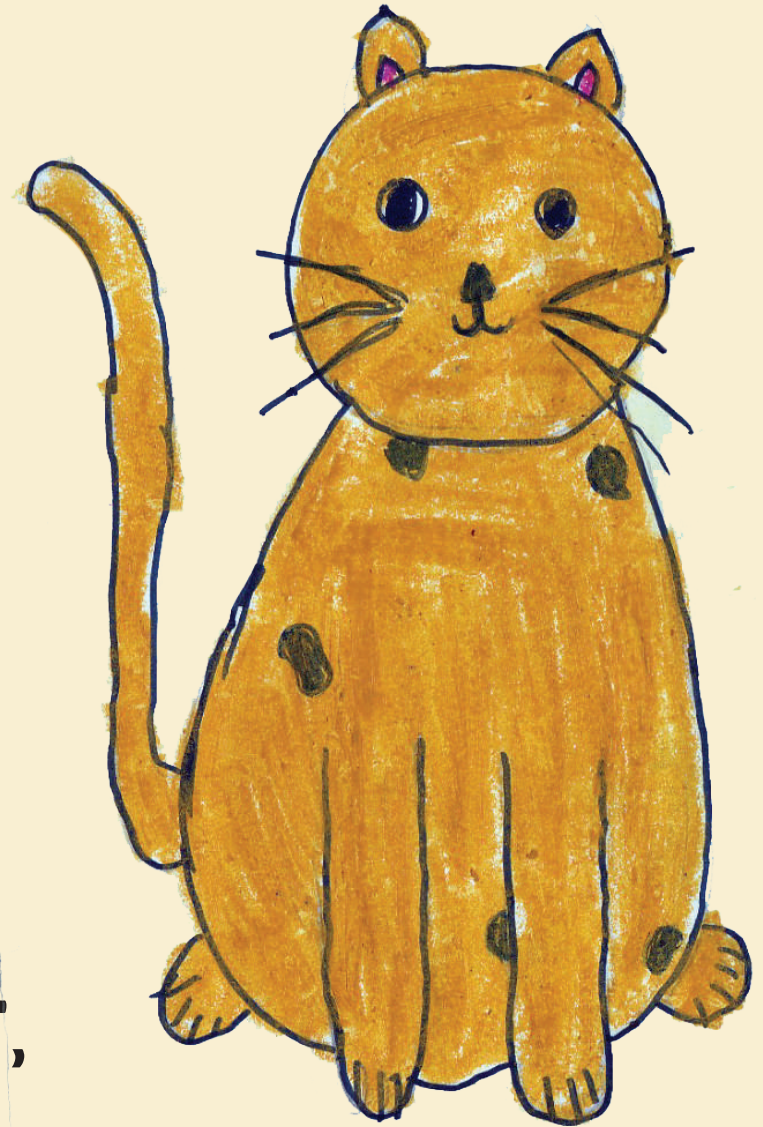
ටිකිරි මාමා ගහ උඩටම නැග්ගා.
කිටියා ලඟටම ගියා.
ටිකිරි මාමාගේ කරේ තියෙන
තුවායෙන් කිටියාව ඔතා ගත්තා.

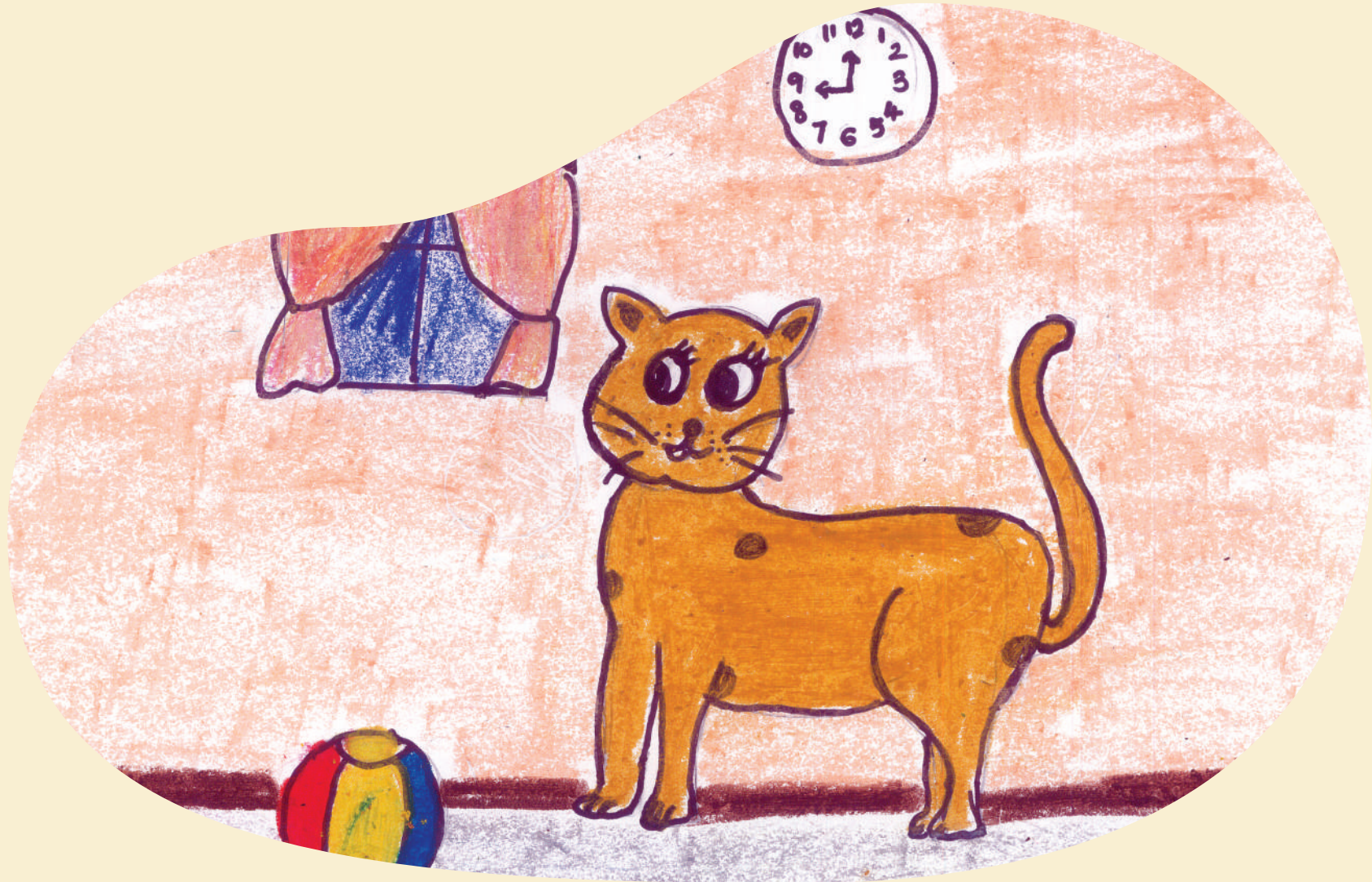

දැන් කිටියාට හෙල්ලෙන්හ බෑ,
ටිකිරි මාමා හිමිට කිටියාව
අරගෙන පහලට බැස්සා.
කිටියාව මගේ අතට දුන්නා.

“මෙන්න දෝණිගේ සුස් පැටියා”,
කිටියා බයවෙලා මට තුරුල්වෙලා
ගුලුවෙලා හිටියා. ටිකිරි මාමා
වීරයෙක් මට හිතූනා.

“ආයෙත් නැගගත්තොත් හේ ගස් උඩ”,
අම්මා කිටියාට බැන්නා. ඒ විහිළුවට.

අපි හැමෝම සතුටින් ගෙදර ගියා.
මම කටියාට ආදරෙයි. කටියන් මට ආදරෙයි.

